

DIALOG DIREKT #70

Moralisk upprustning

Kära vänner!

Om du tycker att det har gått lång tid sedan förra DD så beror det på att jag beslutade hoppa över aprilnumret. Jag hade helt enkelt så mycket att göra att jag inte orkade med. Nu kommer istället ett fullmatat nummer. Under två månader har jag nu fått så mycket material att jag tvingats lämna ett brev från Arthur Strong till nästa nummer.

Gerd Ekdahl inleder.

På senare tid har jag funderat på det arv jag fått i MRA. Var finns det idag? Vad betyder det idag? Den dagliga personliga stilla stunden är ett stöd och hjälp i livet. Inspiration, genom att delta i konferenser som lär mig om andra och vidgar världen är också ett positiv MRA arv.

Men steget däremellan, den gemensamma stilla stunden, där man får tillfälle att ärligt dela från hjärtat, upplever jag nu mera i min tolvstegsgrupp.

Jag tror att det är ett behov för alla människor att leva i kontinuerlig förändring. Vi längtar efter sanningen om oss själva, vi längtar efter det ärliga mötet med andra. Vi behöver den kunskapen vi får av att se det moraliska problemet belyst från en annan individs inre.

Min längtan är så stark att vi i MRA skall förstå det underbara samband som finns mellan oss och alla de som arbetar inom olika tolvstegsrörelser.

Vi har mycket att ge varandra. Vi står på samma grund.

Om vi bara öppnar oss för tolvstegsrörelsen, om vi tillämpar stilla stunds möten kontinuerligt med våra vänner och i de sammanhang vi lever i kommer vi att få uppleva en ny frihet och kraft. Många människor inom tolvstegsrörelsen har funnit att **Frank Buchman** var en av tolvstegsrörelsens

andliga fäder och de är därför mycket intresserade av att fortsätta växa på den roten. Många har funnit ett helt nytt inspirerande liv, i sin tacksamhet vill de förstå mer av den dynamiska kraften och är mycket intresserade av att knyta samman med MRA. Frågan är missar vi dessa tillfällen? Lever vi i MRA själva i en kontinuerlig förvandlingsgemenskap? Om inte, är vi villiga att lära oss?

När jag minns Frank Buchmans ord om en värld styrd av människor som är styrda av Gud, då ser jag för mig de tusentals människor som hittat ett nytt liv tack vare att de börjat ta ett moraliskt ansvar för sina liv. De vågar se sin egen maktlöshet och de vill låta Gud ta över och de vill föra detta budskap vidare till andra.

Det finns väl ingenting som vi behöver så mycket idag, som självständiga människor som vill leva under Guds ledning.

Min önskan är att vi öppnar oss för dem, som nu knacker på vår dörr och slår samman våra erfarenheter. Rent praktiskt betyder det att vårt gemensamma hem, Alnäs skulle kunna ha kontinuerliga stilla stunds möten, varje vecka. Till exempel, ett öppet möte kl 1900 varje tisdag, då vem som helst får komma. Och ett möte som är mera slutet men också med kontinuitet.

Det finns ett underbart praktiskt sätt, som har utformats under 50 år, då nya människor kommit för att få del i tolvstegsmötena. Om vi vill kan vi förnyas genom att ta del av deras mötesform och slippa svåra problem som "fina" tankar, konkurrens osv.

Min glädje och vision är att det finns en stor förnyelse som väntar oss.

Gerd Ekdahl

Jag backar upp dessa tankar helt och fullt, men vem tar initiativet till att detta kommer i gång?

Månadens böneämne

- EU:s regeringskonferens

Curt Olausson fortsätter här med något som han känner starkt för.

Efter ingående studier av Oxfordrörelsen har jag funnit att MRA i Sverige inte har inskrivet i stadgarna och inte heller tillämpar det som var rörelsens **basfundament, delgivning (sharing)**, därför borde man inge göra gällande att MRA i Sverige arbetar i Oxfordrörelsens/ Frank Buchmans anda. Detta är inte absolut sanning. Studera böckerna (det finns fler) *Vårt möte med Oxfordgruppen* (1935), *En märklig världsväckelse*, Svenne Norborg (1935), *Guds ledning - en verklighet* W.E Sangster (1934), *När människor lyssnar*, Cecil Rose (1938), *Fyra böcker om Oxford* (1937). Gång på gång lyft vikten av "delgivning" fram.

Rörelsen bör också byta namn till ett tidsanpassat och mer rättvisande. "Dialog direkt" är ett bra förslag.

Curt Olausson

Är det någon som var med på Oxford-tiden som kan kommentera detta. Jag har ofta varit nyfiken på vad den verkliga skillnaden är mellan Oxfordgruppen och MRA. Jag har ju hört det beskrivas om en vattendelare när MRA lanserades, att många inte ville vara med om denna utveckling.

Nästa brev kommer från *Sturla Johnson* i Norge.

Käre Antero!

Bifogade urklipp kan vara ett exempel på hur Guds ande arbetar i det stilla och i det långa perspektivet. Det är strålande att frågan har blivit regeringsärende i vårt land och i EU. Jag tror den kampen som började i Norge och Sverige 1988 har haft betydelse.

Danskarna vill ta bort skatteavdrag på korruptionspengar.

Danska firmor skall inte längre kunna göra avdrag för utgifter till bestickelse till ämbetsman i u-land och länder i Öster.

Detta blev resultatet om Danmarks skatteminister **Carsten Koch** får som han vill. Koch vill också arbeta aktivt för att få Sverige och Finland att ta bort avdragsrätten till korruption.(Han) har inbjudit finska och svenska skatteministrarna till ett möte i frågan. Norge har redan tagit bort avdragsrätten från norsk lag.

Ministerns utspel kommer efter att en arbetsgrupp i EU-regi har anbefallt alla medlemsländer att ändra skattelagstiftningen så att korruption inte längre lönar sig skattemässigt. Även Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) har uppmanat sina medlemsländer till att avskaffa avdrag för bestickelse.

Aftenposten 16/4 -97

Brita Dessen sände ett tidningsurklipp med rubriken "Kristna i bön för EU:s regeringskonferens" (Kristna världen 28/2 -97)

De närmaste åren är av allt att döma av avgörande betydelse för den Europeiska unionens framtida utformning. Det har inte alla kristna klart för sig. Men i EU-huvudstaden Bryssel vill man inte låta sig överrumplas. Nu manar kristna inom kommissionen till förbön för EU:s regeringskonferens. Det är bara några månader kvar till slutkonferensen. Sedan skall allting vara klart berättar Eamann O'Ruaric som är en av initiativtagarna till förbönen..... I dagsläget finns det böneceller i flertalet av de olika generaldirektoraten men också

inom rådet och parlamentet. ...

Vi ber att Guds vilja ska få ske - att fred och rättfärdighet ska få råda. Vi har inte alltid de politiska svaren men om vi sköter vår del sköter Gud säkert resten...

Nu gäller det mycket viktiga frågor. Det man kommer fram till vid EU-toppmötet i Amsterdam i juni kommer att påverka inte bara Europa utan också omvärlden en lång tid framöver. ...I alla relationer är det viktigt att vi ber om rättfärdighet och barmhärtighet menar han. ... Bönearbetet ... (skall) kulminera i en bönevakt under själva EU toppmötet den 16-17 juni i Amsterdam.

Harry Ferngren har färsk erfarenheter att förmedla. Det avslutande stycket av C. S. Lewis får stå på originalspråket. Jag läser själv en bok om CS Lewis på morgnarna och finner den mycket stimulerande.

Något om överlåtelsen åt Guds försyn

Överlåtelse är en av de andliga dygder som vi tänker för litet om och framför allt tillämpar ganska litet. Men är inte överlåtelse en grundförutsättning för att finna fram till Guds ledning i olika situationer och överväganden? Om vi är mottagliga för det som möter oss genom Guds försyn väntar överraskningar och andliga förmåner. Jag vill söka belysa detta genom två andliga erfarenheter som jag nyligen fått vara med om.

En fredagmorgon kl. 8.30 nyligen var jag kallad till ett viktigt sammanträde på omsorgsnämndens lokaler vid Södra Station i Stockholm. Jag tog då pendeltåget från Spånga där jag bor men det gick så fort att jag kom för tidigt redan 8.10. Jag råkade då händelsevis stöta på omsorgsdirektören i landstinget som jag känner sedan gammalt. Men hon trodde inte att vårt sammanträde skulle ske där, så vi gick till hennes rum och hon telefonerade till en sekreterare. Hon fick svar att sammanträdet var på Sollentuna Habiliteringscenter nära Sollentuna station.

Då pendeltågsstationen finns i huset gick jag ner och tog tåget till Sollentuna. På tåget lugnt sittande och frikopplad från allt ansvar fick jag klara tankar

om att arrangera en större sammankomst. När jag steg av tåget i Sollentuna fick jag syn på några kuratorer som jag känner som var på väg till samma ställe. Men de sa då mig att deras sammanträde skulle gälla utvecklingsstörda, Vi följdes åt och när jag kom fram möttes jag av habiliteringschefen som skrattande kom emot mig och sade att jag kommit fel och att mitt sammanträde verkligen var på Södra station. Han undrade om han skulle beställa en taxi åt mig men jag sade att det var ju bara all ta nästa pendeltåg tillbaka och att jag gillade att åka tåg. Det visade sig att jag fick vänta en kvart och då började jag skissa på ett program för den tanke som seglat upp.

När jag 9.45 kom tillbaka till det rätta mötet som skulle sluta kl 10.00 beklagade man mig Jag svarade: "Jag är inte alls missnöjd. Man får alltför sällan tid att tänka i lugn och ro." Min tro är att omsorgsdirektören som skickade iväg mig fick vara ett verktyg för Vår Herre som kanske tyckte att jag behövde få tid för eftertanke.

Den andra erfarenheten fick jag några dagar senare när jag skulle köpa en ny bläckpatron till familjens datorskrivare. Affären ligger på Kungsholmen nära vårt sjukhus så jag tog bilen dit och parkerade utanför en cykellaffär. När jag köpt patronen och fick se att det var en mycket stor cykellaffär, Stockholms velo, kom jag på att jag behövde ett nytt framhjul till min cykel på landet, så jag gick in i butiken.

Jag frågade efter ett vanligt framhjul men de sysslade bara med racercyklar. Däremot berättade mannen att längre ner på samma gata fanns en reparatör som höll på med gamla cyklar. Det var en källarlokal full med folk och renoverade cyklar. Där beställde jag ett begagnat 26 tums framhjul som jag fick hämta nästa dag och som nu gör tjänst på min cykel på landet.

Hur kan man överlåta sig åt Guds försyn och öppna sig? Jag läste nyligen följande av C.S. Lewis i boken "Readings For Reflection and Meditation", Fount, London 1995.

—The Christian way is different: harder and easier. Christ says: "Give me ALL. I don't want so much of your time and so much of your money and so much of your work: I want You. I have not come to torment your natural self but to kill it. No half-measures are any good. I don't want to cut off a branch here and a branch there. I want to have the whole tree down. I don't want to drill the tooth

or crown it or stop it, but to have it out. Hand over the whole natural self all the desires which you think innocent as well as the ones you think wicked – the whole outfit. I will give you a new self instead. In fact I will give you Myself: my own will shall become yours.”

Harry Ferngren

Citat från Bulletinen, 4 97.

Min slutsats är att vårt arbete expanderar bäst när det tar upp ett lokalt behov, under ett namn som människor ger gensvar till, och när detta initiativ får stöd från MRA's världsomspännande nätverk.

Digna Hintzen, Holland

Vad skulle detta innebära för Sverige och oss?

Slutligen vill jag ta med en dikt som jag fick ta del av på Alnäs under ett styrelsemöte. Det lär vara *Alf Söderlund* som har skrivit den.

Tankar inför köpet av Alnäs

Att ge upp för att jobba i lag
att ha omsorg och kärlek till andra
det är valet jag har idag
– må Du mig snabbt förvandla.

Vi har pratat om köp av hus
Är vi ledda av känslorus
eller är det Guds vilja som sker
– och hur många blir det som ger?

Vad ger jag? Är jag mogen att ta
detta ansvar för MRA
– vill jag trava i trädgård och påta
kan jag så helt mig själv överlåta
att sånt jobb som jag avskyr mest
av Vår Herre förvandlas till fest
är jag villig att offra mig helt
– inte tidtals och styckvis och delat?
För att få denna inspiration
är jag stilla inför Din tron
Låt mig helhetssynen få se
– ge mig Din världsidé

4.10.52

Jag har just läst den digra rapporten från konsultationsmötet i Melbourne. Jag skulle vilja citera en liten bit från den. Alla som deltog var helhjärtat överens om det följande såsom en enkel sammanfattning av den väsentliga kärnan av MRA:

Varje människa är viktig och var och en har en del i att förnya anden och livet för människor runt världen. Detta arbete av förnyelse börjar med en själv.

Det är en process av personlig inre förvandling baserad på följande discipliner:

Regelbundna stunder av stillhet – praktiserat genom att vi öppnar vårt hjärta till nya sanningar och till djup inre eller gudomlig inspiration.

Värden av integritet – som kan uttryckas som absolut ärlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek.

Att ställa tillräta saker från det förflutna – där misstag begåtts eller oförrätter gjorts.

Arbete tillsammans med andra – i osjälvisk förpliktelse till personlig, social, ekonomisk och ekologisk förändring i samhället.

När människor arbetar tillsammans för förändring då växer en gemenskap fram och då utvecklas en process av förnyelse på ett större plan.

I konsekvens med Gerds brev tycker jag nog att en hänvisning till delning av de tankar man fått skulle varit på sin plats.

Ekonomi

De senaste siffror jag fått om kommunikation i sin helhet anger kostnaderna till 39.000 och intäkter till 13.000. Det råder ett visst underskott med andra ord.

Gåvor mottages tacksamt på postgirokonto som framgår av framsidan.

Varma hälsningar!